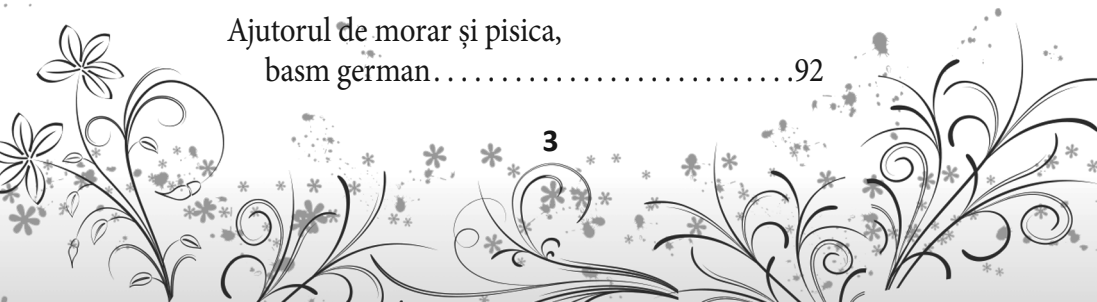

CUPRINS

Hänsel și Gretel, după Frații Grimm	4
Rapunzel, după Frații Grimm	17
Bătrâna vrăjitoare, după Frații Grimm	26
Rumpelstiltskin, după Frații Grimm	30
Povestea Califului Barză, după Wilhelm Hauff	38
Vrăjitorul din Oz, după L. Frank Baum	52
Jorinde și Joringel, după Frații Grimm	62
Baba Iaga, basm rusesc	69
Cutia de iască a vrăjitoarei, după Hans Christian Andersen	78
Ajutorul de morar și pisica, basm german	92

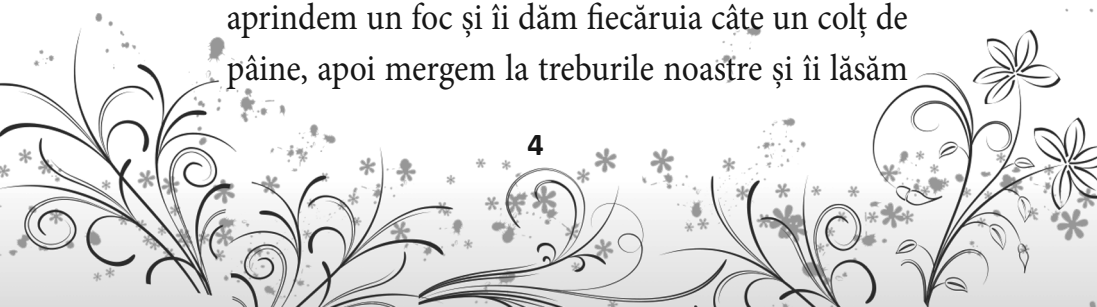
HÄNSEL ȘI GRETTEL

după Frații Grimm

Trăia odată, lângă o pădure întinsă și deasă, un tăietor de lemne sărac. Bărbatul avea o nevastă rea și cicălitoare și doi copii: un băiețel pe nume Hänsel și o fetiță pe nume Gretel. Cu toții își duceau cu greu zilele, pentru că în locurile acelea uitate de lume nu prea se găsea nici de muncă, nici de mâncare. De multe ori, bietul tăietor nu reușea să pună pe masă nici măcar o bucată de pâine. Într-o noapte, neputând să doarmă de griji, bărbatul i-a spus nevastei sale:

– Femeie, ce-o să se aleagă de noi? Cum o să ne putem hrăni copiii, când nici pentru noi nu mai avem vreo înghițitură de mâncare?

– Ascultă, bărbate, a răspuns nevasta. Mâine-dimineață îi ducem pe copii în adâncul pădurii, le aprindem un foc și îi dăm fiecăruia câte un colț de pâine, apoi mergem la treburile noastre și îi lăsăm

acolo. N-o să mai poată găsi drumul spre casă și în felul acesta o să scăpăm de ei.

– Cum să-mi las copiii singuri în pădure, femeie? a oftat bărbatul. Animalele sălbatice îi vor mânca pe micuți!

– Prostovanule! a izbucnit femeia. O să murim atunci cu toții de foame! N-ai decât să pregătești scândurile pentru sicriile noastre!

Și atât l-a bătut la cap pe bietul om, că, în cele din urmă, acesta a trebuit să-i dea dreptate.

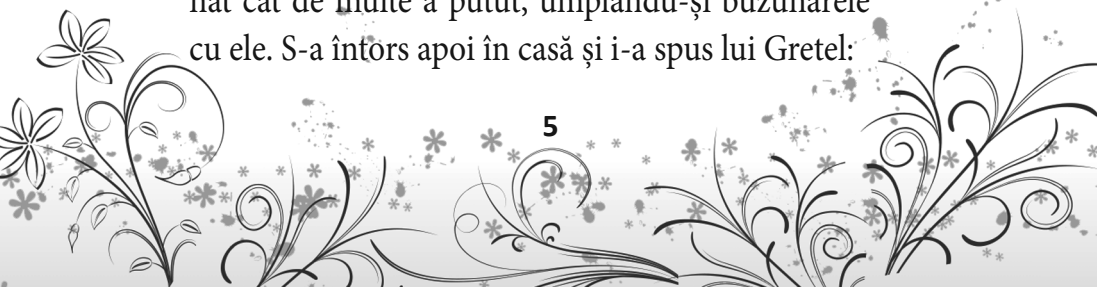
– Tare mi-e milă însă de bieții copilași! a spus el suspinând.

Cei doi micuți, care nu puteau nici ei să doarmă din cauza foamei, au auzit tot ceea ce au vorbit părinții lor. Gretel a început să plângă și i-a spus lui Hänsel:

– De-acum s-a sfârșit cu noi, frățioare!

– Liniștește-te, surioară! i-a șoptit băiatul. O să gădesc eu o cale de scăpare!

Când a văzut că părinții lor au adormit, Hänsel s-a ridicat încetitor din pat, a deschis ușa și s-a strecurat afară. În lumina lunii, pietricelele albe din fața casei străluceau precum niște bani de argint. A adunat cât de multe a putut, umplându-și buzunarele cu ele. S-a întors apoi în casă și i-a spus lui Gretel:

sprijinea într-un baston. Hänsel și Gretel s-au speriat atât de rău, încât au scăpat din mâini bucățelele dulci desprinse din casă. Bătrâna a dat însă prietenoasă din cap și le-a vorbit cu blândețe:

– Copilași dragi, cine v-a adus aici? Haideți, intrați, nu vă fie teamă! Sunteți bine-veniți să stați cu mine!

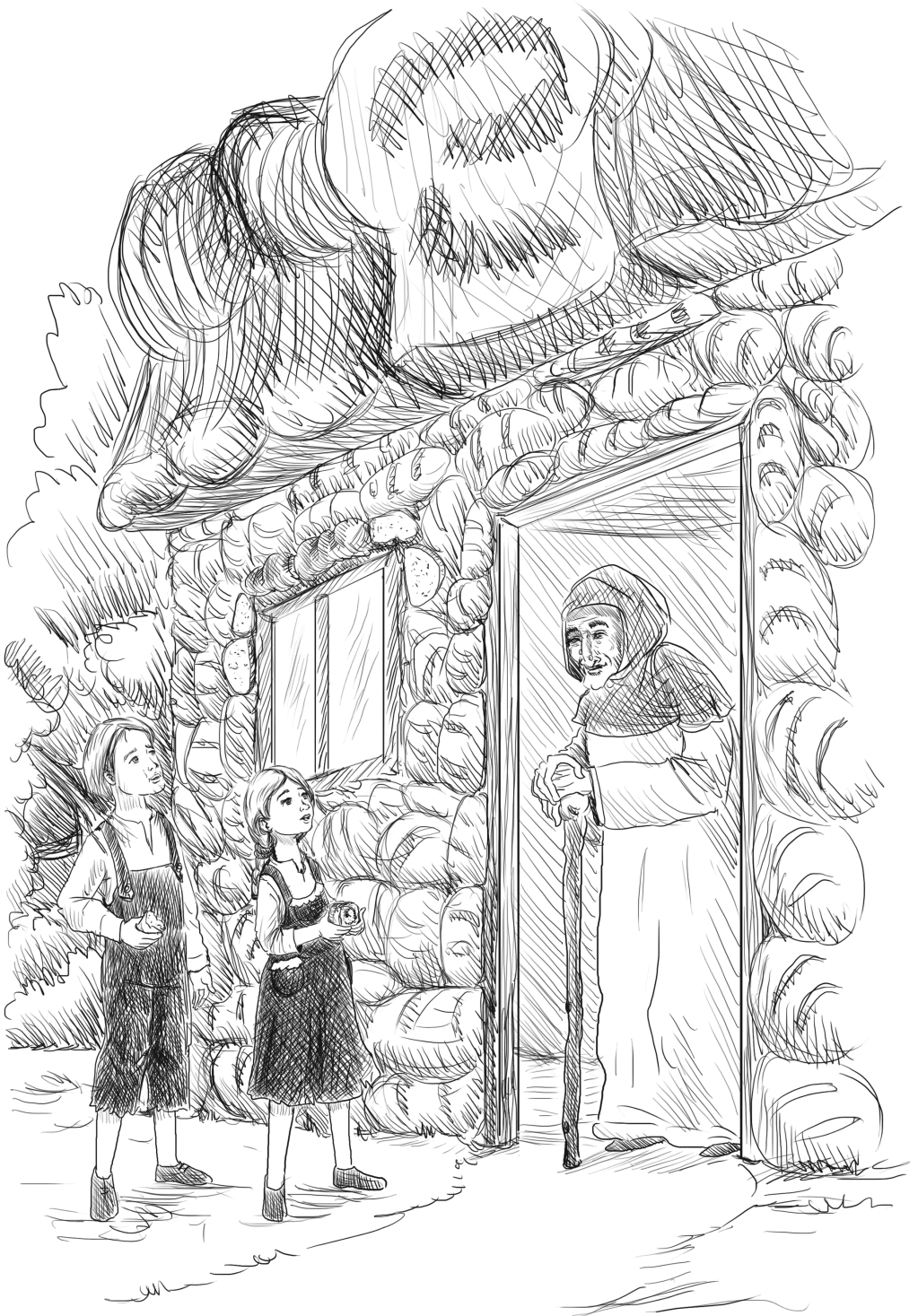
I-a luat apoi de mână și i-a condus în casă. Acolo le-a dat să mănânce lapte și plăcinte după pofta inimii și i-a culcat în două pătuțuri curate. Cei doi frățiori nu mai știau cum să-i mulțumească și erau în culmea fericirii.

Bătrâna nu era însă deloc așa bună la suflet precum se arătase. În realitate, era o vrăjitoare afurisită, care se hrănea numai cu carne fragedă de copii, și tocmai de aceea construisese căsuța de turtă dulce și cozonac, ca să-i atragă mai ușor pe cei mici. Când vreunul cădea în capcana ei, era zi de sărbătoare: îl gătea și îl mânca imediat, de nu mai rămânea niciun oscior din el.

Dimineața, cotoroașta s-a trezit înaintea copiilor. Văzându-i așa adormiți și drăgălași, cu obrajii rotunzi și rumeni, a mormăit în barbă:

– De data asta m-am ales cu niște bucățele pe cinste!

L-a înșfăcat apoi pe Hänsel cu mâna ei uscată și l-a închis într-o cușcă aflată în grajd. Degeaba a țipat și s-a zbătut băiatul, că nu i-a fost de niciun folos. Vrăjitoarea s-a întors apoi lângă pătuțul lui Gretel și a răcnit amenințătoare:

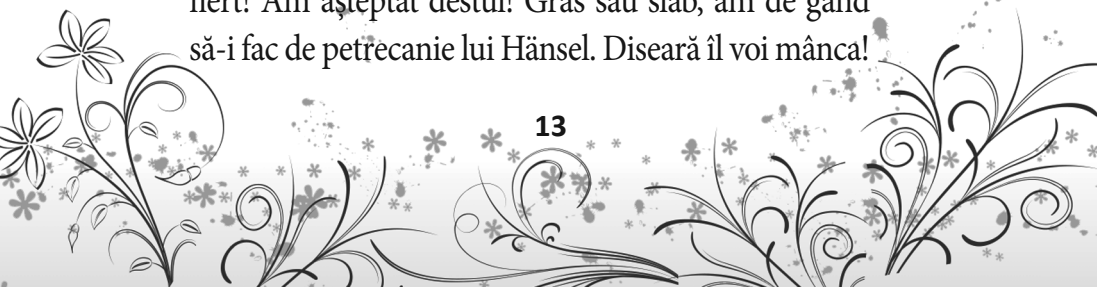
– Trezește-te, leneșo! Adu niște apă și gătește ceva pentru fratele tău! Când se va îngrășa suficient, o să-l mănânc!

Gretel a plâns amarnic, dar lacrimile ei n-au înmuțiat inima băbăției, așa că, până la urmă, a trebuit să se supună și să facă tot ceea ce îi spunea vrăjitoarea. Bietul Hänsel primea cea mai bună mâncare, în vreme ce sora lui căpăta doar firimituri și resturi. În fiecare zi, vrăjitoarea mergea în grajdul în care era închis băiatul și striga:

– Hänsel, întinde degetul, ca să văd cât te-ai îngrășat!

Băiatul isteț îi întindea însă printre gratii un oscior de pui, iar vrăjitoarea, care avea vederea slabă, era convinsă că acela era un deget și se mira cum de nu se îngrășă deloc. După patru săptămâni, cotoroașa a început să își piardă răbdarea.

– Gretel, i-a spus ea într-o zi fetei, pune apă la fier! Am așteptat destul! Gras sau slab, am de gând să-i fac de petrecanie lui Hänsel. Diseară îl voi mânca!

În zadar a plâns și s-a rugat fata de vrăjitoare să-i cruțe fratele: aceasta i-a poruncit să-și țină gura și să aprindă focul.

– Mai întâi vom face pâine, a spus bătrâna. Vezi dacă s-a încins cuptorul, să punem aluatul la copt, a îndemnat-o ea pe Gretel.

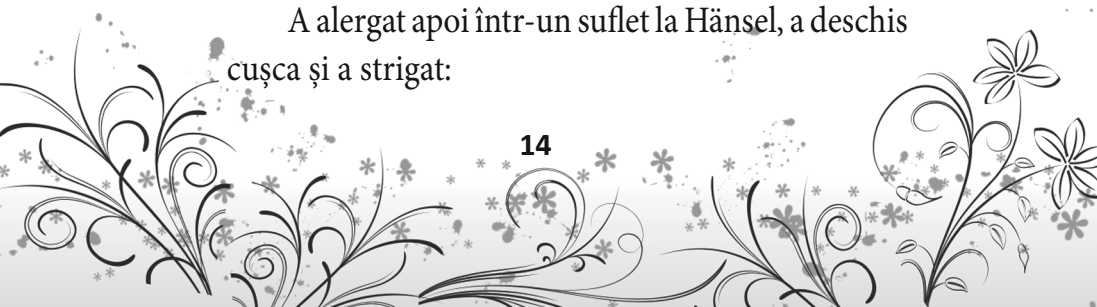
Planul cotoaroanței era însă altul: în clipa în care fata s-ar fi aplecat deasupra cuptorului, urma să o împingă înăuntru, să închidă ușa și s-o lase la rumenit, ca s-o mănânce odată cu fratele ei. Aceasta i-a citit însă gândurile și s-a prefăcut că nu înțelege ce-i cere bătrâna.

– Nu știi cum să fac, mătușică! Arată-mi, te rog, pe unde să mă uit!

– Că proastă mai ești! a certat-o vrăjitoarea. Nu vezi ce mare e deschizătura? Uite, până și eu am loc!

Zicând asta, bătrâna s-a apropiat de cuptor și și-a vârât capul înăuntru. În clipa aceea, Gretel i-a dat un brânci atât de puternic, încât vrăjitoarea s-a dus până în fundul cuptorului. Copila a închis repede ușa de fier, a pus zăvorul și a lăsat-o pe afurisita de cotoaroanță să ardă până s-a făcut scrum.

A alergat apoi într-un suflet la Hänsel, a deschis cușca și a strigat:

– Frăţioare, suntem salvaţi! Vrăjitoarea a murit!
Ce s-au mai bucurat cei doi copii, ce s-au mai
îmbrăţişat, au dansat şi au ţopăit ca nişte iezi!
Fiindcă nu mai aveau acum de ce să se teamă, s-au
întors în casa vrăjitoarei, unde au găsit nenumărate
lăzi pline cu bijuterii şi pietre preţioase.

– Astea ne vor fi mai de folos decât pietricelele!
a râs Hănsel şi şi-a umplut buzunarele cu bogăţii,
iar Gretel i-a urmat exemplul, adunând tot ce putea
în şorţuleţ.

Au pornit apoi împreună la drum şi, după vreo
două ore de mers prin pădure, au ajuns la un râu.

– Nu îl putem traversa, a oftat Hănsel. Nu văd
nici urmă de pod sau de barcă!

